

ဆက်မင်းနောင် (ရှုဝ)

Depression
ဒုးပုဂ္ဂိုလ်

ဒီပရက်ရှင်

"ညီမရေ ... အစ်ကိုတို့ မနေ့ညက တစ္ဆေခြောက်ခံခဲ့ရလို့ ..."

ကိုကျော်မြင့်တို့ လင်မယား ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချရင်း ပြောလေသည် ။

"ဘယ်နားမှာ ခြောက်ခံရတာလဲ ..."

အလုပ်အတွက် စာရင်းများ ပြုစုနေရင်း ကျွန်မမေးလိုက်သည် ။

"ညီမ ညွှန်လိုက်တဲ့ အဆောင်မှာ ပေါ့ ..."

ကျွန်မ မျက်လုံးပြူး သွားမိသည် ... ။ ကျွန်မညွှန်လိုက်သော အဆောင်တွင် တစ္ဆေခြောက်ခံရသည် ဆိုသောကြောင့် အားလည်း နာသွားမိသည် ။

စစ်တွေဘက်မှ မန္တလေးသို့ အလုပ်လာလုပ်သော ဆွေမကင်း မျိုးမကင်း ကိုကျော်မြင့်တို့ လင်မယား အဆင်ပြေစေရန် အလို့ ဌာ လွန်ခဲ့သော ၂နှစ်ခန့်က ကျွန်မနေထိုင် ခဲ့ဖူးသော အဆောင်သို့ လမ်းညွှန်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။

အိမ်ထောင်သည် အများ စု နေထိုင်ကြသော အဆောင်လည်း ဖြစ်သည် ။

"ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်တာလည်း ကျွန်မကိုသေချာလေး ပြောပြပါဦး ..."

မေးခွန်းထုတ်ကာ သူတို့ ၏ အဖြေကို နားထောင်လိုက်တော့ ...

"ဒီလိုပါ ညီမရေ ... အစ်ကိုတို့ ညီမညွှန်တဲ့ အဆောင်ကိုရောက်တော့ မိုးချုပ်နေပြီ ... ည၈နာရီခွဲ ဝန်းကျင်ဖြစ်နေပြီ ... အဆောင်ပိုင်ရှင်နဲ့ ပိုက်ဆံချေပြီး စကားပြော နေတာနဲ့ အဆောင်ထဲ ဝင်တော့ ကိုးနာရီ ထိုးခါနီးလောက်ပေါ့ ..."

"ဟုတ် အစ်ကို ..."

"အဲဒါ အခန်းတံခါးလည်း ဖွင့်လိုက်ရော လင်မယား နှစ်ယောက်လုံး ကြက်သီး ထသွားတယ် ... မန္တလေးဆောင်း အအေးပိုလို့ ချမ်းတယ်ပဲ လင်မယားနှစ်ယောက် ထင်လိုက်ကြတာပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ အခန်းထဲလည်း ရောက်ရော ညည်းသံလိုလို အော်သံကြီး ထွက်လာတော့တာပဲ"

"ရှင် ...ဘယ်လို ညည်းသံမျိုးလဲ ..."

"နာနာကျင်ကျင် အော်ညည်းနေသလို အသံကြီးပေါ့ ညီမရယ် ... ပြောရင်းနဲ့ ကြက်သီးတောင် ထ လာပြီ ..."

ထိုစဉ် ကိုကျော်မြင့်ဇနီးက ဝင်ရောက်၍ ...

"ဟုတ်တယ် ညီမရေ ... ဘယ်လို အမျိုးအမည် တပ်ရမှန်းကို မသိတဲ့ အော်သံကြီးပါ ... "

"ယောက်ျားသံလား ... မိန်းမသံလား ... "

ကျွန်မမေးလိုက်တော့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူ ဖြေကြသည် ။

"မိန်းမအသံ ..."

"ဘေးအခန်းက အသံတွေ ဘာတွေရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ..."

"မဟုတ်ဘူး ညီမရေ ... မျက်စိနဲ့ ပါ မြင်ခဲ့ရတာ ..."

ကျွန်မ အံ့သြသွားသည်။ ကျွန်မ ထိုအဆောင်က ပြောင်းလာခဲ့သည့် အချိန်အထိ တစ္ဆေသရဲ ခြောက်သည် ဟု တစ်ခါမှ မကြားဖူးခဲ့။ ကြုံလည်း မကြုံဖူး ...။

"သေချာရဲ့ လား ... "

"သေချာပါတယ် ညီမရယ် ... အစ်ကိုတို့ လည်း ဘေးအခန်း တွေမှာ လည်း လင်မယားတွေပဲ နေတာဆိုတော့ ဘေးအခန်းက အသံပဲဖြစ်မှာ ပါလေဆိုပြီး ဝင်သွားလိုက်တာ ..."

"ဘယ်မှာ မြင်ခဲ့တာလဲ ..."

"ရေချိုးခန်းထဲမှာ ညီမရေ ... ရေချိုးခန်းနားလည်း ရောက်ရော အထဲမှာ ဆံပင်စုတ်ဖွားနဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ကလေးချိုပြီး ရပ်နေတာဗျာ ..."

"ဟင် ... ဟုတ်လား ... နောက်တော့ရော ဘာဆက်ဖြစ် သေးလဲ ...

"

"အဲဒီ တစ္ဆေမကို ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရပြီး ပျောက်သွားတယ် ... ခဏ လောက်ကြာတော့ သားချောတေး လိုလို သီချင်းသံတွေရော ... ကလေး ငိုသံ လိုလို ကြောင်အော်သံ တွေလိုလို အသံတွေပါ ထပ်ကြားရပြန်ရော ... အဆောင်အပြင်က ခွေးတွေကပါ မဆီမဆိုင် ထအူတော့ လင်မယား နှစ်ယောက်စလုံး အဲအခန်းထဲက တချိုးတည်း ပြန်ထွက်ပြေး ခဲ့ရတော့ တာပေါ့ ... နောက်ပြီး အစ်ကိုတို့ ကြားတဲ့ အသံတွေကို ဘေးအခန်းတွေ

က လုံးဝမကြားဘူးတဲ့ ... "

ကိုကျော်မြင့်မှာ ယခုအချိန်ထိ အကြောက်မပြေ သေးပုံရသည်။ စကားပြောနေရင်း နောက်ကျော မလုံသလို ဟိုလှည့်ကြည့် ဒီလှည့်ကြည့် လုပ်နေသည်။

ကိုကျော်မြင့် ဇနီးက ...

"အဲဒါနဲ့ အစ်မတို့ လည်း အဆောင်ပိုင်ရှင်ကို ပြောပြ ... ဧည့်တွေ ဆောင်မှာ ပဲ ညအိပ်ပြီး အခု ညီမဆီ တန်းလာခဲ့တော့ တာပါပဲ ...

တစ်လစာ ကြိုတင်ငွေလည်း ပြန်မတောင်းတော့ဘူး ... နေလည်း မနေရဲတော့ပါဘူး ညီမရယ် ... "

ကိုကျော်မြင့်တို့ လင်မယား ပြောခဲ့သည့် စကားများကို နားထောင်ရင်း ကျွန်မဘဝင် မကျနိုင်ပါ။ ဒါတကယ်ပဲ တစ္ဆေခြောက် တာပဲလား ...။ အဲဒီ တစ္ဆေမကရော ဘယ်သူလဲ ...။

***

အလုပ်အားလပ်ရက် တစ်ရက်တွင် တော့ ထိုအဆောင်သို့ သွားကာ တစ္ဆေခြောက်သည် ဆိုသော အခန်းအား သွားရောက် ကြည့်ရှုခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါမှ ထိုတစ္ဆေမ ဘယ်သူဆိုတာကို ကျွန်မရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိလိုက် ရပါတော့သည်။

***